

EL GERMÀ PETIT

JORDI SUNYER
PERIODISTA

La màquina de fer forats

Una de les diferències més contundents entre el concepte de futbol del nostre racó de món i el d'altres països, nord enllà sobretot, és la consideració del partit com un simple espectacle. Al marge de l'adquisició de marxandatge i de la informació a través de la premsa esportiva, el lligam de molts aficionats amb el seu club es limita a l'assistència periòdica a l'estadi per veure el partit de torn: alguna cosa semblant a estar abonats a una temporada teatral. Això topa amb concepcions de club en què l'entitat es fa present en la quotidianitat dels seus aficionats, directament, diversament i sense intermediaris.

Molts clubs del futbol català, sobretot semiprofessionals i modestos, no proposen més als seus seguidors que un carnet que, pacientment foradat per un directiu o voluntari ubicat a l'entrada del recinte, permet l'accés els dies de partit. A la llarga, en un entorn d'extrema competència, no només pel futbol televisat sinó per desenes d'opcions d'oci alternatives, això condemna el club a l'oblit. L'únic atractiu és la mateixa existència del club, i aquesta apel·la només a un nombre reduït de fidels que es van reduint any a any, i per als quals es fa feixuc trobar relleu. I així, progressivament, van decaient les xifres de públic, fins i tot, en estadis d'equips que han viscut recentment un bon moment esportiu. La cultura del guanyador que corromp l'observació de l'esport aquí es du a l'extrem.

Molts futbolistes catalans que han anat a guanyar-se la vida a Anglaterra, i molts d'ells fora de la Premiership, podrien explicar el contrast. Ser contractat per un club britànic implica, de manera gairebé automàtica, estar disponible per a presències a les escoles i en tot tipus d'actes socials en què el club manifesta l'arrelament a la comunitat, d'una manera directa, presencial.

Atlètic Club Banyoles
Es va crear l'any 2006, i ara, que ha pujat a Tercera Catalana, ja té 520 socis

Comunitat: aquest és el concepte. Algú (disculpeu que no en recordi el nom) va definir la Santíssima Trinitat del ciutadà de les illes Britàniques com a família, Església i equip de futbol, i va ser precís, al marge de si qui ho va formular és creient o no, ja que les esglésies són també un punt de reunió en moltes activitats fora de l'àmbit estrictament religiós. En els programes que es venen abans de cada partit, cada jugador surt apadrinat o patrocinat per un negoci local, i als fans més joves se'ls ofereix la possibilitat de ser la mascota del matx participant en diferents actes previs. Com més opacs es facin els jugadors, sobretot els dels grans clubs, més motiu tindrà l'aficionat anglès per lluitar per un model que és part de les seves arrels culturals.

Es pot argumentar que aquestes iniciatives les duen a terme clubs que, tot i jugar a Tercera o Quarta Divisió, són professionals i tenen l'estructura per organitzar-les. L'any 2006 un grup de joves banyolins van crear l'Atlètic Club Banyoles. Es van començar a promocionar encarregant un vídeo de presentació al cineasta local Albert Serra, que va sincronitzar el *You'll never walk alone*, en la veu d'Elvis Presley, amb retalls de vells films en blanc i negre per sintetitzar el lema del club: "Autèntic futbol".

L'Atlètic Club Banyoles es va presentar a la ciutat amb una festa popular que es repeteix en forma de concert, botifarrada o similar en els partits que juga al Camp Vell. ATLETIC.CAT

Una festa popular
L'Atlètic es va presentar amb una festa popular, que es repeteix en forma de concert, botifarrada o similar, en els partits dels dissabtes al Camp Vell banyolí. Les equipacions, carbasses i 100% cotó, les van encarregar a la longeva fàbrica olotina La Artesana, i les van finançar amb la creació d'una marca pròpia de cervesa ideada per un jugador del club, sommelier en un restaurant pròxim. Van tunejar amb els colors de l'Atlètic una Vespa, una canoa i el futbolí d'un bar local. I, sí, tot just acaben de pujar a Tercera Catalana, però són 520 socis (que poden entrenar-se amb l'equip i enfrontar-s'hi en un amistós) i compten amb disset patrocinadors de la zona. L'Atlètic mai ha esperat diners caiguts del cel: els ha anat a buscar. Molts haurien de sortir de casa i airejar-se.